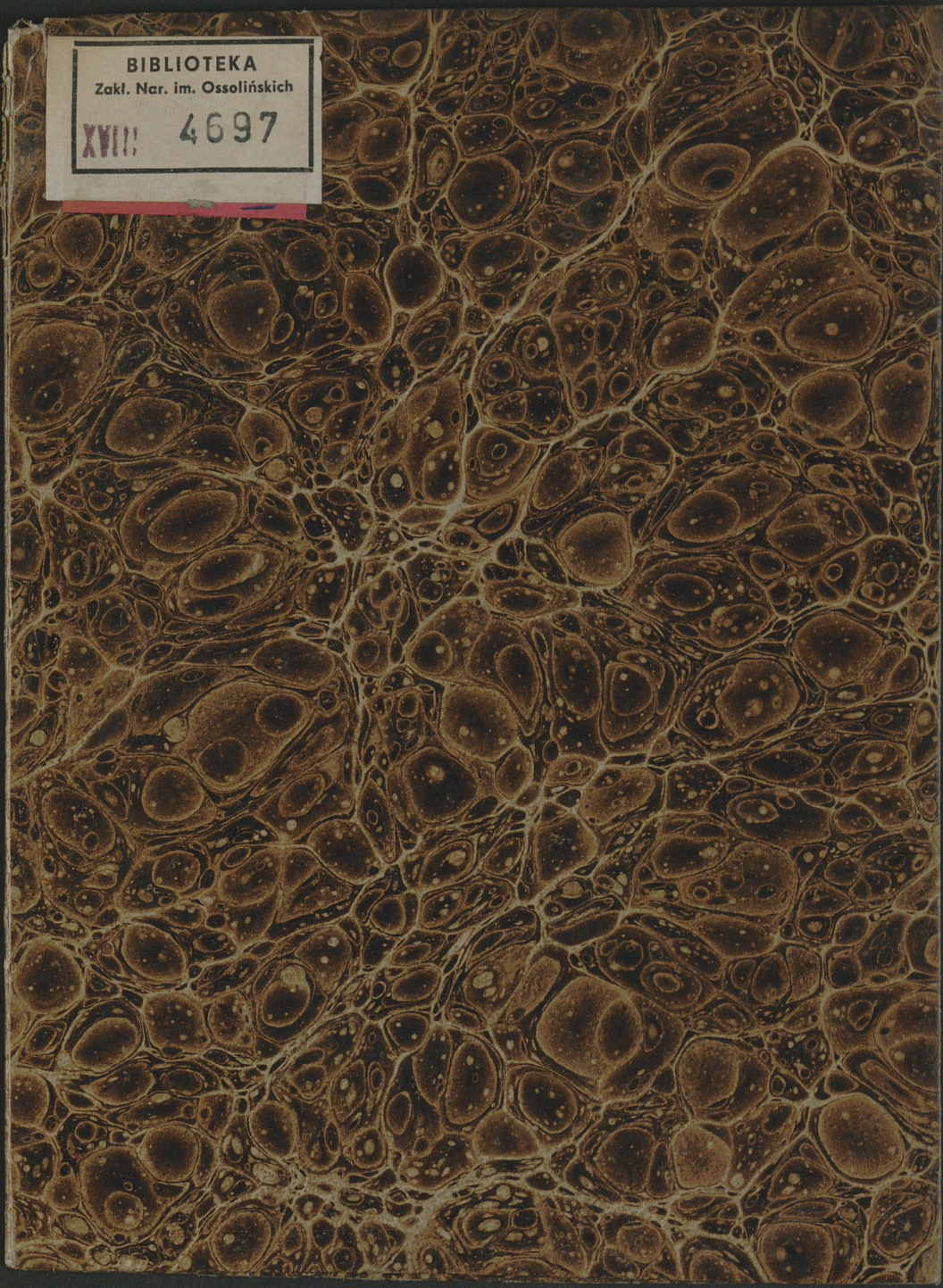

BIBLIOTEKA

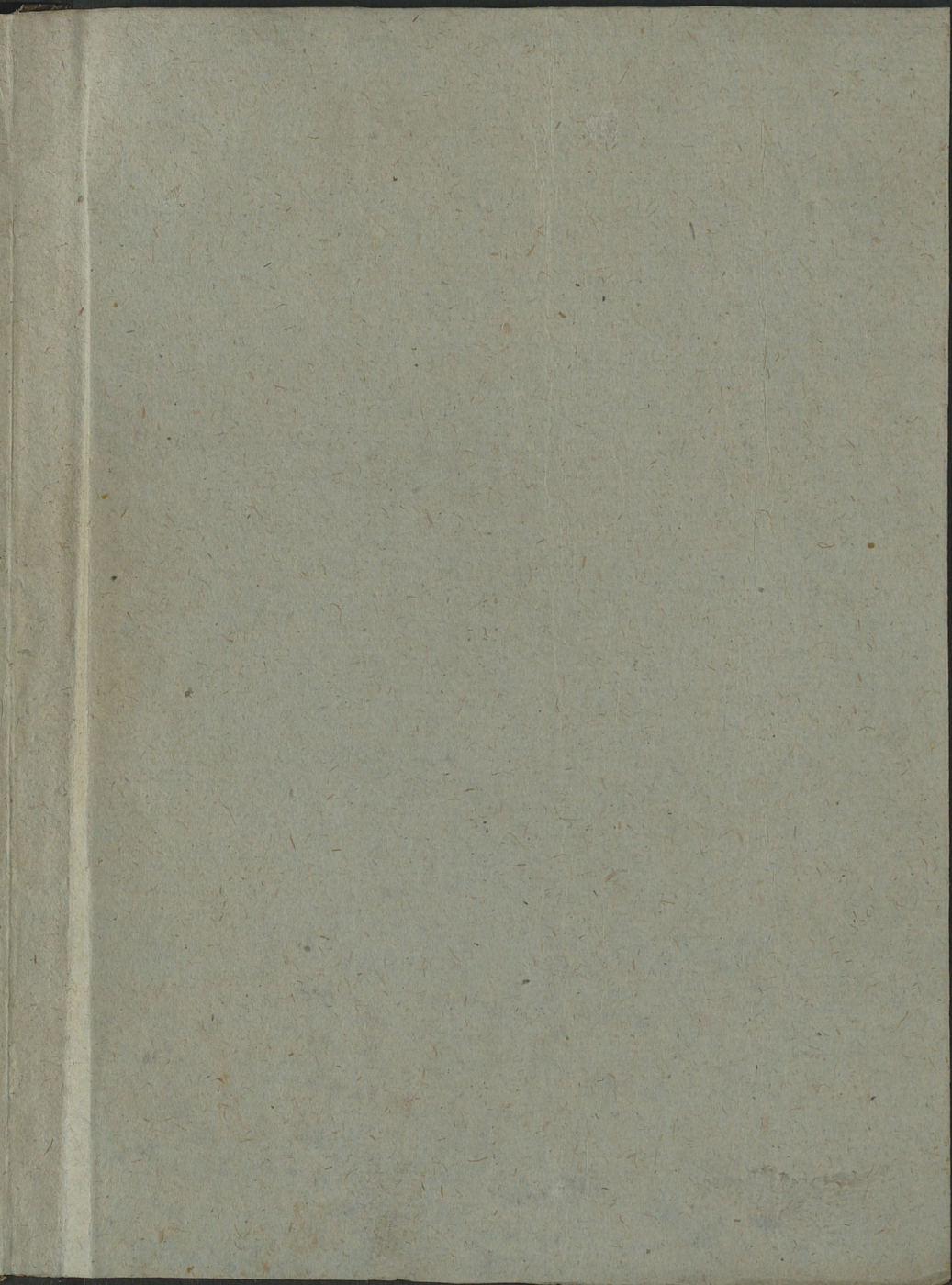
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII:

4697

5.541

E. 18, 418/19

INSCRIPTIONES METRICÆ
IN HISTORIAM VITÆ
S. JOANNIS CANTII

In variis Iconibus sub tempus Actûs Canonizationis
in Urbe Cracovia Metropoli Regni Poloniæ exaratae,
Annô Domini 1775. Die xvi. Julii.

R Y M O P I S Y
NA HISTORIĄ ZYCIA
S. JANA KANTEGO

Po różnych Obrázach pod czas Aktu Kánonizácii
w Mieście Stołecznym Korony Polskiej Krákwie,
rozpisane, w Roku 1775. Dnia 16. Lipcá.

I.

Pro meritis Laurus venit hæc Tibi prima triumphis:
Quêis DEUS in Cælis aurea ferta parat.

*U*czone w Akadémie Bluszc Ci wieńczy skronie,
Złoty wieniec gotwie BOG w gornym Syonie.

II.

• **Q**uam dat mendico, fibi Cælum porrigit escam,
Extremâ cruciet ne sua membra fame.

Tę którą łaknącego karmi, Niebo wróca
Potrawę, za głód krotki, wieczna sytość płaca.

III.

Non peccat, peccata dolet, sectatur olores,
Qui nivei gelido se tamen amne lavant.

Acz czysty iako łabęd, obmywa się łzami,
Gdyż i ten sięg śnieżystość bielei krzyształami.

IV.

IV.

Vulnera me Christi torquent, planctusque MARIÆ
O dolor! at dulcem quàm mihi reddit amor.

Rány Syna, płacz Mātki, serce we mnie krąi,
O bole! lecz z miłości słodkie mi się stąi.

V.

Lingua procax audes alienam carpere famam,
Frena tenere stude, lædere lingua CAVE.

Języku czem tak śmiało cudzą szarpiesz sławę,
Trzymaj się za zębami, JAN cię uczy CAWE.

VI.

Quid dæmon mentiris avem, simulasque draconem?
Mens conjuncta DEO, nil tua spectra timet.

Bądź iaśkolka, bądź smokiem, bądź i czaricie czarciem,
Kto z Bogiem, twoie strąchy záfiesz zbywa zárciem.

VII.

Vivitur üt SUPRA, vivit, convicia spernit,
Atque nihil Sanctos tangere probra docet.

Gdy BOG śniadkiem śimnienia, niech sobie Świat frydzi,
JAN mowi: cnoty żadna potwarz nie ochydzi.

VIII.

Carnem carne fricat, carnem licet appetat infons,
Sic stimulos vivæ comprimunt affa caro.

Wrzącą pieczenia parzy się niewinno ciato,
Masz mięsa aż do sytu, kiedyć się go chciało.

IX.

Accipe Virginei pretiosum pignus amoris,
Inter Virgineos annumerande choras.

Bierz z rąk Panny miłosnie twej czystości znaki,
Godzich między Pánińskie bydz mieszczon orszaki.

X

XVIII - 4697 - III

X.

Christe Redemptorem, Solymis Te prædicat, alter
Post Paulum Doctorem, Gentibus iste fuit.

*Chcąc zagarnąć Solymę, do Twej Chryste trzody,
Drugi po Pięle Doktor był między narody.*

XI.

Prædo Viatorem spoliat, mox rapta refundit,
Pœnitet, & lucrum nobile præda tulit.

*Obdziera podróżnego totr, tuż wziętek wróca,
Przeprosza, tak sówitym łup zyskiem optacá.*

XII.

Exigua pauper quidquid possedit in arca
Effusum in miseras, id fuit omne manus.

*Co chwałebna oszczędność zgromadziła JANA,
To ręká rozproszyła ná nędzne wylana.*

XIII.

Martinus mediõ, toto mercaris amiõtu
Cœlum; plus justõ pendere iussit amor.

*Marcin płaszczá połowę, JAN zaś cały łoży
Zá Niebo; bo mu miłość płació każe droży.*

XIV.

Qua tegis argentem, repetas à Virgine vestem,
Es pius in miseros, est pia Virgo Tibi.

*Zes Syná okrył nagość, Mátka Ci oddáie
Sukniá, zá twoię litość wzáiemność się stáie.*

XV.

Quæ legit & scribit, docet, id facit iste Magister,
Si sapis ut facias, nomine requé sapis.

*Co czyta, pisze, uczy, pełni Mistrz w istocie,
Itýs prawdziwie mądry, gdyś mądry przy cnotie.*

XVI.

XVI.

Fraſta redintegrat, jubet, in lac vertitur unda,
Quanta fides! morem cūi elementa gerunt.

*Dzban ſtluczony zraſta ſię, wodą w mleko mieni,
Ktoż wiare, który żywioł poſtuſzny, oceni?*

XVII.

Flamma vorat, delicta volunt, reſipiſce proterva!
Abnuat, & fato deteriore perit.

*Zbrodnic pożar zacięty, JAN zalcwa łzami,
Groząc upornym w złoſciach, cięższemi plagami.*

XVIII.

Te exorante phtis cedit, procul ulcera, febres,
Angelus eſt Raphâél, Vir medicina DEI.

*Suchoty, krztąń dziurawy, febrzy zleczyć może
KANTY: boć on ieſt Rafał, Mąż lekarſtwa Bożę.*

XIX.

SVENTOSLAE, SIMON, ESAIA, STANESILAE,
Et CANTI & MICHAEL vivitis in Cracia
Urbe ſimyl Sancti, vix vix felicior aetas
Sors alii ſuppar contigit iſta loco.

*SWIETOSŁAW, SZYMON, MICHAŁ, STANISŁAW Ziom-
IZAIASZ i KANTY mieſzkając w Krakowie (kowie
Święci razem; zaledwie wiek może bydź który,
Coby doſzedł lub mieyſcem lub ſzczęściem tey pory.*

8927
19.6

a!

nom.
kowie

8652

6927

19.6.

